

Nødvendigheden af, at de juridiske Embedsmænd sættes paa fast Gage, kunde det være Veien for en fælles Vedtagelse. Det er paa Grund deraf, at de fem Medlemmer af Lænderthinget have stillet det Forslag, hvorom der nu er Tale, ligesom jeg ogsaa tør antage, at et lignende Forslag vil blive stillet i Folkethinget.

Christensen: Det ærede Medlem sluttede sig forklaring med, at han antager, at et lignende Forslag vil blive stillet i det andet Thing; men jeg vil dog henstille, om en saadan Antagelse er tilstrækkelig; jeg har den højeste Grad af Agtelse for det ærede Medlem, der sidst yttrede sig; men jeg maa tilstå, at det kan paa ingen Måde under saa alvorlige og forunderlige Forhold som Dieblifkets være mig nok, at et æret Medlem, for hvem jeg har meget tilovers, antager, at Noget vil skee i det andet Thing. Jeg er ikke engang istand til med min bedste Villie at vurdere, hvorvidt — hvis denne Forudsætning af det ærede Medlem virkelig vil vise sig at være rigtig — hvorvidt det, da enten i sig selv er bifaldsværdigt eller har Chancer for sig. Jeg troer, at det fælles Uddalg, det ærede Medlem har talt om, burde have søgt at komme til en Overenskomst (Ploug: Hør!), f. Ex. paa den Måde, her er talt om, og ikke — jeg vil gjentage dette Udtryk, thi det er bogstavelig Sandhed — ikke have overrasket med et Forslag som dette. Den ærede Formand har sagt, at han har bebudet Forslaget i Formiddagsmødet; men hvad vil det sige? Med Undtagelse af en Times Tid har jeg været her i Huset hele Dagen. Hadde jeg været tilstede i Thinget ved Slutningen af Formiddagsmødet — jeg var desværre dengang ikke i Thinget, skjøndt vel i Huset — skulde jeg saa indtrængende, jeg havde formaet, have mødt mig det. Men forsaavidt der i dette Dieblif, som jeg troer, kun kan være Spørgsmaal om, hvorvidt dette Thing med tre Tjerdebele af de afgivne Stemmer vil samtykke i, at dette Forslag kommer under Forhandling i dette Dieblif, forsaavidt der ikke er Spørgsmaal om Andet, erklærer jeg herved, for mit Vedkommende, at jeg i den Grad er overrasket deraf og ude af

Stand til at vurdere det, at jeg, saavidt jeg veed, for første Gang i mit lange parlamentariske Liv modsætter mig og protesterer imod, at det kommer under Forhandling.

Rosenørn: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal give det ærede Medlem Ordet, men maa bemærke, at Discussionen maa indskrænke sig til det formelle Spørgsmaal, her foreligger. Med Hensyn til, hvad der allerede er ytret, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at Forslaget jo er forberedt paa fuldkommen lovlig Måde, og det hører under Thingets Afgjørelse, hvorvidt det vil finde sig besøiet til at give det Samtykke, som Formanden har henstillet. Gives Samtykket ikke, saa er det ombisputerede Spørgsmaal dermed afgjort; gives det, saa skride vi til Forslagets Forhandling.

Rosenørn: Det er kun en aldeles factisk Oplysning, jeg vil tillade mig at give. Jeg var nemlig tilfældigvis tilstede i det andet Thing, da Mødet der i Formiddags blev sluttet, og jeg hørte da, at der blev anmeldt et med det nærværende aldeles overensstemmende Forslag, som skulde forhandles i Folkethingets Møde i Aften Kl. 8. Hvilke Chancer det har for at blive antaget, kan jeg naturligvis paa ingen Måde have nogen Mening om, og altsaa endnu mindre udtale mig om, men jeg har kun villet give den factiske Oplysning, at det er aldeles notorisk, at et lignende Forslag vil blive fremmet i det andet Thing.

M. P. Bruun: Den Oplysning, den sidste ærede Taler gav, forekommer det mig, maa tilfredsstille den ærede næstsidste Taler, hvad det Punkt angaaer. (B. Christensen: Nei!); idetmindste kan jeg ikke give nogen bedre. Hvorvidt dette Forslag i det andet Thing kan have Chance for sig og derved have Indflydelse paa Bestemmelsen her, derom kan jeg selvfølgelig ingen Mening have; men Forslaget er naturligvis stillet i den Forudsætning, at det ogsaa vil fremkomme i det andet Thing. De øvrige Bemærkninger, det ærede Medlem (Christensen) gjorde, vil jeg faae